

saa snart dette Lovforslag maatte blive gennemført. Det maa saaledes være Hovedopgaven ved en Nyordning paa dette Omraade at søge tilvejebragt en samlet, ensartet og hurtigt virkende Tilsyns- og Revisionsmyndighed, og det er derfor i Lovforslagets § 3 foreslaaet, at Tilsynet med og Revisionen af de af Eksekutorer behandlede Dødsboer skal foretages af Justitsministeriets Kasseinspektører, hvis Embedsomsraade i Forvejen omfatter Tilsynet med og Revisionen af Skifteretsboer, og hvis Virksomhed sætter dem i Stand til at udøve Tilsynet ogsaa udenfor København. Jeg ser ikke rettere — det samme gælder Administrationskommissionen — end, at det er den bedste Tilsynsmyndighed, som vi efter Omstændighederne kan faa. Med Hensyn til Revisionen af Afgiftsberegningen derimod vil det ikke være tilstrækkelig betryggende at nøjes med Justitsministeriets Kasseinspektører. I saa Henseende gør der sig ganske særlige Hensyn gældende, idet der udkræves et ganske særligt Kendskab ogsaa til Finansministeriets Praksis. Derfor foreslaas det, at denne Revision henlægges til en særlig Revisor, der udnævnes af Kongen efter Indstilling af Finansministeren, en Revisor, der tænkes lønnet som en Kontorchef i Centraladministrationen. Men det er i øvrigt Hensigten, at hele Tilsyns- og Revisionsmyndigheden udadtil skal fremtræde som en Enhed med fælles Kontor, og at, som foreslaaet i § 3, de nærmere Regler vedrørende Myndighedens Virksomhed skal udfærdiges i en Instruks efter Forhandling mellem Justits- og Finansministeren.

I Lovforslagets §§ 1, 2 og 4 gives der saa visse Regler vedrørende den første Kontrol med Eksekutorboer. Det bestemmes her, at det skal være Skifteretten, der efter at have prøvet Grundlaget for Eksekutorbehandlingens udleverer Boet til Eksekutorerne, samt at Boets Begyndelses- og Registreringsforretning i Henhold til Skifteloven skal foretages i Skifterettens Nærværelse og under dennes Tilsyn. Endvidere fastsættes det, hvilke Dokumenter og Oplysninger Eksekutor i Løbet af to Maaneder skal indsende til den tilsynsførende Myndighed, saaledes at denne straks kan erhverve sig et Overblik over Boets Beskaffenhed og paa Grundlag heraf føre Tilsyn med dets videre Behandling. I §§ 5 og 6 gives der saa nærmere Forskrifter for Tilsynet med Boerne under disses Behandling.

En anden vigtig Side af Sagen er Reglerne om den Sikkerhed, som Eksekutorerne skal stille, og herom indeholdes der nærmere Regler i § 7. Alle de tidligere

Lovforslag om dette Emne, der har været fremsat i Rigsdagen, indeholder ogsaa Bestemmelser om Sikkerhedsstillelse fra Eksekutors Side, men de betinger Sikkerhedsstillelsen af en særlig Begæring herom fra en Del af Fordringshaverne eller, for saa vidt det drejer sig om Boer, i hvilke Gælden er vedgaaet, af Ægtefællen eller nogle flere eller færre af Arvingerne. Justitsministeriet maa imidlertid anse det for det rigtigste, at Hovedregelen bliver, at Sikkerhedsstillelse altid skal finde Sted. Kun herved gives der i Virkeligheden den fornødne Garanti for, at Fordringshaverne og Arvingerne kan føle sig trygge. Den Adgang, der bør være til at undlade Sikkerhedsstillelse, bør være betinget af, at der foreligger Samtykke fra alle, ogsaa fra Legatarerne, fra alle deres Side, hvis Interesser kan berøres af, at der ikke stilles Sikkerhed. Forholdet bliver nemlig i Praksis ofte eller dog af og til det, at en Arving nødvendig vil fremsætte positivt Krav om, at vedkommende Eksekutor skal stille Sikkerhed, men derimod ikke har noget imod at vægre sig ved et Samtykke til, at selve Lovens Regler om Sikkerhedsstillelse fraviges. Derfor er jeg gaaet den Vej at kræve Sikkerhedsstillelse i alle Tilfælde.

Naar Boet skal opgøres, og Udbetaling til Kreditorer og Arvinger og Legatarer har fundet Sted, skal Eksekutor i Henhold til Lovforslaget indsende Boet til Revision af den tilsynsførende Myndighed.

Der savnes, som jeg allerede har nævnt, i den nugældende Ret tilstrækkeligt udformede Lovregler om, i hvilke Tilfælde et af en Eksekutor behandlet Bo kan eller skal overgaa til Behandling ved Skifteretten, og navnlig savnes der helt Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde Kreditorer, Fordringshavere, kan begære et Bos Overgang til Skifteretten. Herfor gives der nærmere Regler i § 12, der omhandler begge de to Grupper af Tilfælde. Der sondres mellem de Tilfælde, hvor Boet skal kunne overgaa til Skifteretten efter dennes egen Bestemmelse, og hvor det kan overgaa dertil efter Justitsministeriets Bestemmelse. Efter Skifterettens Bestemmelse skal det, som man vil se af § 12, ske i to Tilfælde. Med Hensyn til Justitsministeriets Beføjelse kan jeg oplyse, at efter de nugældende Regler kan et af en Eksekutor behandlet Dødsbo bortset fra Bestemmelsen i Konkurslovens § 145, jfr. Skiftelovens § 18, 2det Stykke, § 57 og § 69, 2det Stykke, mod Eksekutors Villie efter Justitsministeriets Bestemmelse kun overgaa til Behandling ved den ordinære Skifteret i tre Tilfælde, nemlig for det